

Ніч яка місячна

(українська народна пісня)

Михайло Старицький

1

9

Ніч яка місячна, зоряна, ясна!
Видно, хоч голки збирай.
Вийди, кохана, працю зморена,
Хоч на хвилиночку в гай.

Ти не лякайся, що ніженьки босії
Вмочиш в холодну росу:
Я ж тебе, вірною, аж до хатиньки
Сам на руках однесу.

Сядемо вкупочці ми під калиною —
І над панамі я пан!
Глянь, моя рибонько, — срібною хвилею
Стелиться в полі туман.

Ти не лякайся, що змерзнеш, лебідонько,
Тихо — ні вітру, ні хмар...
Я пригорну тебе до свого серденька,
А воно палке, мов жар.